

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๙

เนื่องด้วยสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็น การเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการแห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับ ที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และสอดคล้องตามหลักการแห่งพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษา บาง ประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๐๙ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๗ พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๓๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดระเบียบว่าด้วย เงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังนี้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือ แย้งกับข้อความในระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้มีสำนักงานกลางตั้งอยู่ที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

หมวด ๒
การตั้งงบประมาณและการนำส่งเงินสมทบกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

๒ ข้อ ๔ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้หักไว้จากเงินงบประมาณทั่วไปตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ในรายจ่ายงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันหรือหมวดรายจ่ายอื่นแล้วแต่กรณี โดยให้เรียกชื่อว่า “เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น” และให้ตั้งจ่ายเฉพาะหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

๓ ข้อ ๕ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้หักและตั้งจ่ายไว้ตามข้อ ๔ เมื่อได้หักไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และเงินเพิ่มบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามความใน หมวด ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ แล้ว ส่วนที่เหลือเท่าใดให้หัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จัดการเบิกถอนนำส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยเช็คหรือตราพดด้วงชดเชยในนามกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ และให้ระบุไว้โดยชัดเจนว่าเป็นเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นใด เป็นเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ.ใด งบประมาณตั้งจ่ายเท่าใด หักจ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญรายใด แต่ละรายเป็นเงินเท่าใด รวมเงินหักจ่ายบำเหน็จบำนาญเท่าใด แล้วรายงานให้จังหวัดทราบทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินด้วย

ในกรณีที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นใดมีเงินงบประมาณสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่พอจ่ายตลอดปี หรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่หลังจากที่ได้ส่งเงินไปสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้หัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ รายงานจังหวัดเพื่อแจ้งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเสนอคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นส่งจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มให้ต่อไป และในกรณีที่วงเงินที่ได้หักไว้จ่ายตามความในวรรคหนึ่งเหลือจ่ายเมื่อวันสิ้นปีเป็นจำนวนเท่าใดให้นำส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วรายงานจังหวัดทราบอีกส่วนหนึ่งต่างหากเช่นเดียวกัน

หมวด ๓

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๔ ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการตามความในมาตรา๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มีชื่อเรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ท.”

ให้คณะกรรมการตามความในวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ และเลือกผู้ที่เห็นสมควรคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

๒ ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๕

๓ ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

๔ ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

๕ ข้อ ๗ ก.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปเพิ่มให้แก่หน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยที่มีวงเงินไม่พอจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดหน่วยนั้นหรือจะมอบอำนาจการจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ประธาน ก.บ.ท. ก็ได้

(๒) พิจารณานุมัติจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้หน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นรวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาลจำกัด ทั่วไปดำเนินกิจการต่างๆ ภายในกำหนดเวลาที่ไม่เกินสิบห้าปี ดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละ สิบเก้าต่อปี

(๓) พิจารณากำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน ท้องถิ่นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าแห่งยอดเงินรายได้ประจำปี

วงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีให้จัดทำเป็นประมาณการรายจ่ายประจำปีตามระเบียบที่ คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (อ.บ.ท.) กำหนด

(๔) พิจารณานุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทดังกล่าวไว้ ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๕ วรรคหนึ่งแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงิน บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ ในปีใดไม่พอที่จะโอนไปเพิ่มจ่ายให้กับหน่วยการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๕ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงิน บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙

(ข) ในกิจการซึ่งคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นประโยชน์กับกิจการของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเป็นงานเร่งด่วน และประมาณการรายจ่ายที่ได้ตั้งจ่ายไว้ในข้อ ๗(๓) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงิน บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่พอจ่ายหรือไม่ได้ตั้งจ่ายไว้

๖ ข้อ ๘ ให้มีอนุกรรมการดำเนินการขึ้นอีกคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะอนุกรรมการดำเนินการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น” และเรียกโดยย่อว่า “อ.บ.ท.” ประกอบด้วย อธิบดี กรรมการปกครอง เป็นประธาน รองอธิบดีกรมการปกครองคนหนึ่งที่เป็นประธาน ก.บ.ท.เห็นชอบเป็น รอง ประธาน ผู้อำนวยการกองคลังส่วนท้องถิ่นเป็นอนุกรรมการ หัวหน้างานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ กองคลังส่วนท้องถิ่นเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการอื่นซึ่งประธาน ก.บ.ท.จะได้ พิจารณาแต่งตั้งขึ้นไม่เกิน ๕ คน

๗ ข้อ ๙ อ.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับ จ่าย และเก็บรักษาเงินทุน เฉพาะการจ่ายเงินทุนกระทำต่อเมื่อได้รับอนุมัติ จาก ก.บ.ท.แล้วเท่านั้น และให้ประธาน อ.บ.ท.หรือรองประธาน อ.บ.ท.ในกรณีที่ประธาน อ.บ.ท.ไม่อยู่ ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิจารณาสั่งจ่าย

(๒) พิจารณากำหนดระเบียบต่างๆ เพื่อใช้ปฏิบัติในการจัดดำเนินการกองทุน

(๓) พิจารณากำหนดแบบบัญชีกองทุน และควบคุมบัญชีการเงินของกองทุน

(๔) เก็บรักษาเอกสารต่างๆ

(๕) พิจารณากำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ดำเนินการต่างๆ ของกองทุน

๕ ข้อ ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

๖ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

๗ ข้อ ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

(๖) จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีการเงินของกองทุน และเสนอรายงานของผู้สอบบัญชี พร้อมด้วยงบดุล งบรายได้และรายจ่ายและรายงานกิจการประจำปีของกองทุนให้ประธาน ก.บ.ท.ทราบ และจัดส่งงบดุลแสดงฐานะการเงินของกองทุนแต่ละปีให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดส่งเงิน สมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกหน่วยทราบภายในปีงบประมาณถัดไป

(๗) รวบรวมเรื่องราวต่างๆ ที่ควรเสนอต่อที่ประชุม ก.บ.ท.

(๘) ดำเนินกิจการใดๆ ตามที่ ก.บ.ท. มอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ก.บ.ท. ตามความในข้อ ๙(๗) แห่งระเบียบนี้ ให้ประธาน ก.บ.ท. เป็นผู้กำหนดและเรียกประชุมเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น และการประชุมของคณะกรรมการ ก.บ.ท. และคณะอนุกรรมการ อ.บ.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนจึงเป็นองค์ประชุม การลงมติใดๆ ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

หมวด ๔

การต่ออายุราชการและการสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญปกติ หรือบำเหน็จบำนาญพิเศษ

๔ ข้อ ๑๑

๔ ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะครบเกษียณอายุการทำงานราชการหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ต้องรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อแจ้งให้ ก.บ.ท. ทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามเดือนก่อนครบเกษียณอายุ เมื่อครบเกษียณอายุและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้สั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นออกจากราชการแล้ว ให้รายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

๑๐ ข้อ ๑๓

๑๑ ข้อ ๑๔ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นใดจะสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญปกติหรือบำเหน็จบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ต้องระบุไว้ในคำสั่งให้ชัดแจ้งว่าให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุอย่างใด มาตราใด และให้ส่งสำเนาคำสั่งนั้นๆ ไปยังจังหวัดเพื่อรายงานสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบทุกราย

หมวด ๕

การขอรับบำเหน็จบำนาญ ก. บำเหน็จบำนาญปกติ

ข้อ ๑๕ การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติผู้ขอจะต้องยื่นเรื่องราวตามแบบ บ.ท.๑ และแบบ บ.ท.๒ ท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งสำเนาคำสั่งออกจากราชการต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่ตนสังกัดครั้งสุดท้ายรวม ๓ ชุด

^๖ ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

^๗ ข้อ ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

^๘ ข้อ ๑๑ ยกเลิกโดยข้อ ๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

^๙ ข้อ ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

^{๑๐} ข้อ ๑๓ ยกเลิกโดยข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

^{๑๑} ข้อ ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

ข. บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพ

ข้อ ๑๖ การขอรับบำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพ ผู้ขอจะต้องยื่นเรื่องราวตามแบบ บ.ท.๑ และแบบ บ.ท.๒ ทำยระเบียบนี้ และใบรับรองแพทย์ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องแพทย์ที่กระทรวงมหาดไทยรับรองต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดครั้งสุดท้าย รวม ๓ ชุด

ค. บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ข้อ ๑๗ การขอรับบำเหน็จบำนาญพิเศษ ผู้ขอจะต้องยื่นเรื่องราวตามแบบ บ.ท.๑ และแบบ บ.ท.๒ ทำยระเบียบนี้ ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดครั้งสุดท้ายรวม ๓ ชุด และผู้ขอจะต้องชี้แจงเหตุการณ์ที่ได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายตลอดจนบาดแผลที่ได้รับจากการนั้นๆ ให้ทราบโดยละเอียด พร้อมทั้งให้ผู้บังคับบัญชาเสนอความเห็นประกอบด้วยว่า เหตุการณ์นั้นๆ ได้เกิดขึ้นจากการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเกิดจากความผิดของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั่นเองหรือไม่ ถ้ามีรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ก็ให้ส่งสำเนาประกอบ รวม ๓ ชุด

ข้อ ๑๘ การขอรับบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษกรณีเจ็บป่วยถึงทุพพลภาพภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการอันเข้าอยู่ในลักษณะจะได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๓๗ ให้แจ้งเหตุการณ์โดยละเอียดพร้อมกับคำรับรองของแพทย์ผู้รักษาพยาบาล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเจ็บป่วยถึงทุพพลภาพนั้นเป็นผลเนื่องมาจากเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วย

ง. บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๑๙ การขอรับบำเหน็จตกทอดของทายาทหรือผู้อุปการะและหรือผู้อยู่ในอุปการะ ในกรณีไม่มีทายาท ให้ทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะแล้วแต่กรณี ยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จตกทอดตามแบบ บ.ท.๑ แบบ บ.ท.๒ และแบบ บ.ท.๓ ทำยระเบียบนี้ โดยให้ผู้นั้นยื่นเรื่องราวเป็นผู้ลงนามแทน ผู้ถึงแก่กรรมยื่นต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ สังกัดครั้งสุดท้ายพร้อมด้วยสำเนามรณบัตรรวม ๓ ชุด และต้องยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จด้วยตนเอง ในกรณีนี้ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นสอบสวน และบันทึกปากคำของผู้นั้นในหัวข้อละเอียดดังนี้

(๑) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด

(๒) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไรและยังมีชีวิตหรือถึงแก่กรรมไปแล้วตั้งแต่เมื่อใด

(๓) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัว ชื่อสกุลอะไร และให้มีหลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดแจ้ง

(๔) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรสขอให้สอบสวนโดยละเอียดต่อไปด้วยว่าต่อมาบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่างๆ เช่นสำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือคำพิพากษาของศาล และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบการพิจารณาด้วย

(๕) ผู้ตายมีบุตรซึ่งมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์แล้วแต่ยังไม่เกิน ๒๖ ปีบริบูรณ์ และยังคงกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่าของสำนักศึกษาใดหรือไม่ ถ้ามีให้ส่งใบรับรองของสำนักศึกษานั้นๆ ว่ายังคงกำลังศึกษาอยู่เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

กรณีภริยาเป็นผู้ยื่นเรื่องราว ให้ส่งหลักฐานต่างๆ ดังต่อไปนี้ ประกอบการพิจารณาด้วย

(๑) สำเนาทะเบียนบ้านซึ่งคัดจากที่ว่าการอำเภอ หรือสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ที่ปรากฏนามผู้ถึงแก่กรรม ทายาท และบุคคลภายในครอบครัวเดียวกันทุกคน

(๒) ใบสำคัญการสมรสซึ่งจดทะเบียนไว้กับผู้ถึงแก่กรรม แต่ถ้าได้ทำการสมรสก่อนใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ ๕ และไม่ได้จดทะเบียนหรือบันทึกรับรองฐานะภริยาไว้จะต้องให้ผู้ซึ่งทางการเชื่อถือรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรว่าเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีนี้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะเรียกผู้รับรองมาสอบสวนปากคำด้วยก็ได้

(๓) วัน เดือน ปีเกิดของผู้เป็นทายาททุกคน ถ้าไม่ปรากฏชัดแจ้งในทะเบียนบ้านจะต้องส่งหลักฐานการเกิดอย่างอื่น เช่น สูติบัตร ประกาศนียบัตรการศึกษาหรือใบสุทธิที่โรงเรียนออกให้ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าเป็นบุตรบุญธรรมให้คิดสำเนาทะเบียนหลักฐานการรับรองบุตรบุญธรรมซึ่งผู้ถึงแก่กรรมได้ จดทะเบียนรับรองไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอส่งด้วย

กรณีที่บิดามารดาหรือบุตรของผู้ถึงแก่กรรมเป็นผู้ยื่นเรื่องราวให้ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับภริยาตามข้อ (๑) และ (๓) และให้ผู้ซึ่งทางการเชื่อถือได้รับรองเป็นลายลักษณ์อักษรว่า เป็นบิดามารดาหรือบุตรของผู้ถึงแก่กรรมโดยแท้จริง กรณีนี้ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะเรียก ผู้รับรองมาสอบสวนปากคำด้วยก็ได้

กรณีที่ไม่มีทายาท แต่มีผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ก็ให้ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะเป็นผู้ยื่นเรื่องราว โดยให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีบิดามารดาหรือบุตรเป็นผู้ยื่นเรื่องราวโดยอนุโลม

กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในระหว่างรับราชการให้รายงานการรับราชการของผู้ถึงแก่กรรมไปด้วย

หมวด ๖

การส่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ เมื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องราวการขอรับบำเหน็จบำนาญจากผู้ขอและผู้ยื่นตามความในหมวด ๕ แห่งระเบียบนี้ แล้วให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับเรื่องราวแล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐานต่างๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันรับเรื่อง หากมีกรณีจำเป็นจะจัดการให้เสร็จภายในกำหนดเวลาไม่ได้ก็ให้นำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ขยายเวลาออกไปได้อีกภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวัน หากพ้นกำหนดนี้จะต้องรายงานเพื่อรับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทย

^{๑๖} ข้อ ๒๑ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติที่มีการรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐาน ในการตรวจสอบเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หรือ ในกรณีที่หลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเวลาราชการขัดแย้งหรือไม่ตรงกันก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญสอบไปยังหน่วยราชการ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่เพื่อรับรองเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อน เมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้วให้รีบดำเนินการรวบรวมเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญหรือบำเหน็จตกทอดพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ โดยเสนอความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดหรือไม่ ประการใด ให้แก่ใคร เป็นจำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด

^{๑๖} ข้อ ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๐

๑๓ ข้อ ๒๒ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญและเอกสารต่างๆ จากหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ แล้วให้บันทึก วัน เดือน ปีที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้วรีบพิจารณาคำสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องราว การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้ทำคำสั่งเป็นสามฉบับโดยระบุให้ชัดเจนว่า จ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดให้แก่ใครจำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด จ่ายตั้งแต่เมื่อใด แล้วส่งคำสั่งและเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เสนอเรื่องราวเพื่อถือจ่ายหนึ่งชุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งชุด และส่งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

บำเหน็จ หรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพให้ส่งจ่ายนับตั้งแต่วันที่ขาดจากเงินเดือนเป็นต้นไป

บำเหน็จตกทอด หรือบำนาญพิเศษ ซึ่งจ่ายแก่ทายาทผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะนั้น ให้ส่งจ่ายนับตั้งแต่วันที่ถึงแก่กรรมซึ่งก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย

กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งไม่อนุมัติการจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเสนอขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับเรื่องราวรายงานเหตุผลไปยังกระทรวงมหาดไทย

สำหรับอัตราบำเหน็จบำนาญพิเศษซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้นตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอกระทรวงมหาดไทยเป็นรายๆ ไป

หมวด ๗

การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ

ข้อ ๒๓ เมื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจาก ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วต้องแจ้งแก่ผู้ยื่นเรื่องราวรับทราบไว้เป็นหลักฐาน โดยให้ลงรายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่ายของผู้ว่าราชการจังหวัดกับให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้ โดยเฉพาะด้วย ส่วนผู้ที่อยู่ไกลหรืออยู่ต่างจังหวัดไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาลงนามทราบได้ก็ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนและหมายเหตุในทะเบียนด้วยว่าได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด

ข้อ ๒๔ การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือนหนึ่งๆ ให้ใช้ฎีกาค่าตอบแทนโดยกรอกจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้เขียนใบแทรกแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ บ.ท.๕ ตามแบบท้ายระเบียบนี้แล้วรวมยอดทั้งสิ้นให้ตรงกับจำนวนที่ขอเบิกแนบไว้กับฎีกา

๑๓ ข้อ ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๒๕ การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นหน้าที่ของสมุหบัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติการเบิกจ่ายตามระเบียบ โดยให้ลงจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเล่มหนึ่งต่างหากโดยใช้แบบ บ.ท.๔ ตามแบบท้ายระเบียบนี้ และให้กรอกรายชื่อ จำนวนเงินบำเหน็จบำนาญเรียงตามลำดับใบแทรกฎีกาค่าตอบแทน และรวมยอดทั้งสิ้นไว้ตอนท้าย พร้อมทั้งหมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาค่าตอบแทนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่ายในวันหนึ่งๆ รวมก็ราย เป็นเงินเท่าใด ต้องแสดงไว้ในช่องหมายเหตุ

เฉพาะเงินบำนาญให้เริ่มจ่ายแก่ผู้รับก่อนวันจ่ายเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่นสองวันทำการ แต่ถ้าวันดังกล่าวเป็นวันหยุดราชการ หรือวันหยุดงานของธนาคารซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไม่สามารถเบิกถอนเงินจากธนาคารมาจ่ายได้ ก็ให้เริ่มจ่ายได้ในวันทำการก่อนวันหยุดดังกล่าวแล้วหนึ่งวัน

กรณีผู้ได้รับ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญให้จนถึงวันถึง แก่ความตาย นอกจากนั้นให้จ่ายเงินให้จำนวนหนึ่งเรียกว่า “เงินช่วยพิเศษ” เป็นจำนวนหนึ่งเท่าของบำนาญรายเดือนโดยจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แต่ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จตกทอดหรือบำนาญพิเศษ ในฐานะเป็นทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะถึงแก่ความตาย ไม่ต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษ

เงินช่วยพิเศษ เป็นทรัพย์สินของผู้ตายในขณะตาย และให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิควรได้ตามกฎหมายว่าด้วยครอบครัว และมรดก

บำนาญที่ค้างเบิกหรือที่ผู้รับตายหรือหมดสิทธิลงในระหว่างเดือน ให้เริ่มจ่ายได้ทันที

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญลงชื่อรับเงินไม่ได้ ก็ให้ผู้รับพิมพ์ลายนิ้วมือแทนและให้ผู้จ่ายเงินหมายเหตุด้วยว่าเป็นลายพิมพ์นิ้วมือของใคร

ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จบำนาญไม่สามารถจะมารับด้วยตนเองได้ต้องทำใบมอบฉันทะตามแบบ บ.ท.๖ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๖ เพื่อเป็นหลักฐานการตรวจสอบจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญไว้เล่มหนึ่งตามแบบ บ.ท.๑๒ ท้ายระเบียบนี้ และให้ข้อความดังนี้ ชื่อผู้รับ จำนวนเงิน แต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกันยายน รวม ๑๒ เดือน ในช่องหมายเหตุให้หมายเหตุว่าได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จ หรือบำนาญตั้งแต่เมื่อใด เดือนละเท่าใด

การลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องแยกประเภท ดังนี้

ก. บำเหน็จบำนาญปกติ	- เหตุทดแทน
	- เหตุทุพพลภาพ
	- เหตุสูงอายุ
	- เหตุรับราชการนาน

ข. บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ค. บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๒๗ การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญสมุหบัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจะต้องเก็บเรื่องราวขอรับเงินบำเหน็จบำนาญหลักฐานการเบิกจ่ายตลอดจนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๘

การแสดงผลการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ

ข้อ ๒๘ ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ๆทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงผลการดำรงชีวิตอยู่ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงตัวเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบันหรือข้าราชการประจำตามแบบ บ.ท.๗ ท้ายระเบียบนี้ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญอยู่ในจังหวัดพระนครหรือธนบุรีให้ข้าราชการประจำตั้งแต่ชั้นเอกขึ้นไปเป็นผู้รับรอง สำหรับจังหวัดอื่นให้ข้าราชการประจำตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไปเป็นผู้รับรอง ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน

ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายชื่อ และตำบลที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปีที่แสดงผลการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

กรณีมอบฉันทะให้ผู้อื่นรับแทนให้ปฏิบัติตามความในวรรคก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้ามีความประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไปอีกหลังจากที่มีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์แล้ว ให้ยื่นใบรับรองของสำนักศึกษานั้นๆ และหลังจากนั้นให้ยื่นใบรับรองเช่นว่านี้ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี

ข้อ ๓๐ เมื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ดังกล่าวในข้อ ๒๘ หรือใบรับรองของสำนักศึกษาดังกล่าวในข้อ ๒๙ แล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนจ่ายเงินบำนาญ และทะเบียนตรวจจ่ายเงินบำนาญว่า ผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงผลการดำรงชีวิตอยู่แต่วันเดือนปีใด หรือผู้รับบำนาญพิเศษรายใดมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์แล้วแต่วันเดือนปีใด และได้ยื่นใบรับรองของสำนักศึกษาใดแต่วันเดือนปีใดแล้วแต่กรณีเพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ส่วนหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือใบรับรองของสำนักศึกษาให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไปด้วย

ข้อ ๓๑ ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดงผลการดำรงชีวิตอยู่ หรือไม่ยื่นใบรับรองของสำนักศึกษาตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือส่งใบรับรองของสำนักศึกษาให้ถูกต้อง

หมวด ๙

การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

๑๔ ข้อ ๓๒ ผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนาและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ให้ยื่นเรื่องราวตามแบบ บ.ท.๘ ท้ายระเบียบนี้ ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญให้เดิม กรณีนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ส่งเรื่องราวไปยังจังหวัด แล้วให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

หมวด ๑๐

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

ข้อ ๓๓ การจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๔ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดตามความใน

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละ ๒๕ ของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับ เมื่อรวมกับเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการ

(๓) ข้าราชการซึ่งได้ออนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้ออนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒๕ ของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี คุณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิม และทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก เข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑๑

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะระบุชื่อผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๑๒ ให้ยื่นเรื่องราวตามแบบ บ.ท.๙ ท้ายระเบียบนี้รวม ๓ ชุด เพื่อเก็บรักษาไว้ ณ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ศาลากลางจังหวัด และกระทรวงมหาดไทย แห่งละ ๑ ชุด และถ้าประสงค์จะเปลี่ยนแปลงเรื่องราวดังกล่าวข้างต้นให้ยื่นแบบแสดงผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามแบบ บ.ท.๙ ทุกครั้ง และให้ถือฉบับหลังเป็นหลักฐาน หรือถ้าจะเพิกถอนสิทธิการรับบำเหน็จตกทอดหรือบำเหน็จพิเศษ หรือบำนาญพิเศษของผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับไปแล้วเสียทั้งสิ้น โดยไม่ประสงค์จะระบุผู้ใดแทนก็ให้ทำได้โดย ยื่นหลักฐานเป็นหนังสือเพิกถอนต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดและให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับหนังสือเพิกถอนดังกล่าวรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยตามลำดับ

^{๓๔} ข้อ ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๓๕ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นใบลาต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ บ.ท.๑๐ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๓๖ เพื่อให้ทราบถึงฐานะการเงิน และสถิติของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นประจำ กรณีที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นใดมีการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเดือนใด ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดทำบเดือนแสดงการรับ-จ่ายเงินตาม แบบ บ.ท.๑๑ ส่งไปยังกรมการปกครองภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนใหม่ทุกเดือน

ข้อ ๓๗ การปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยก่อน

ข้อ ๓๘ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๙

(ลงชื่อ) พลเอก ป.จารุเสถียร

(ประภาส จารุเสถียร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย